

Foreningen, jeg kender ikke Foreningens Medlemmer, og jeg kender endnu mindre deres Pengepunge, men jeg er overbevist om, at de velhavende Folk i denne Forening ligesom i mange andre Foreninger selvfølgelig faar Lov til at yde deres Bidrag.

I Anledning af Samraadet om Dansk Folkemuseum vil jeg indstændig bede den højtærede Kultusminister om at tage sig af denne Sag. Det er en Sag, som De, Hr. Minister, kan faa Paaskønnelse ved at ordne. Forholdene i Dansk Folkemuseum er umulige. Der findes overordentlig meget i dette Museum, saa meget, at det med de nuværende Lokaler i Virkeligheden ikke længere er noget Museum, men et stort Oplagshus eller sligt. Det rummer ikke nogen virkelig Udstilling. Men den højtærede Minister ved lige saa vel som alle andre, at det er ikke tilstrækkeligt blot at komme med Forslag om en Bygning til Dansk Folkemuseum. Det vilde være udmærket, om vi kunde faa en stor, tidsvarende Bygning, men det vilde være endnu bedre, om Staten kunde faa et Samarbejde i Gang mellem vore Museer, hvorved der kunde opnaas en saadan Ordning, at de kunde give historiske Billeder af hele det danske Folks Liv og i det hele en sammenhængende Række af Udstillinger. Der er meget at overveje, men Overvejelserne skulde helst sættes i Gang hurtigst muligt, thi Tiden iler, og det kan ikke blive ved i Længden at gaa paa den Maade, som det gaar med Dansk Folkemuseum, hvor det hele efterhaanden truer med at blive et Pulterkammer.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig:

Marott: Der har i Finansudvalget været ført Samraad om Restaurering af Sct. Knuds Kloster i Odense. Dette Kloster er en Bygning af overordentlig stor historisk Betydning, idet Sct. Knuds Kloster i Odense er den eneste af Danmarks gamle Kirkebygninger, som i større Udstrækning har bevaret det Klosteranlæg, som i sin Tid er blevet knyttet til den. Dette gamle Kloster stammer fra det 12te Aarhundrede, og der har flere Gange i Tidernes Løb været Tale om at genskabe, at restaurere det. Denne Sag er dog stadig stødt paa Vanskeligheder, særlig af Hensyn til Omkostningerne. Men saa for et Aars Tid siden opstod der en Ildebrand i Klosteret, og denne ødelagde alt det Paahæng, der var kommet til i Tidernes Løb, medens selve Klosterruinen

ikke tog nævneværdig Skade. Efter selve Ildebranden kom saa Spørgsmaalet frem igen om, hvorvidt man ikke skulde gaa i Lag med en Restaurering af denne Bygning. Der fremkom flere Planer. Den første Plan, der fremkom, var ret dyr og blev reduceret. Kirkesynet, det overordentlige Syn, som det hedder, var derovre for at se paa Bygningen, og Resultatet er nu blevet, at der foreligger en Plan til Restaurering af dette Kloster, og Odense Kommune er villig til at købe Bygningen, som vil koste omtrent 100,000 Kr., for saa vidt Staten vil bekoste Istandsættelsen, som ifølge den Plan, der nu foreligger, vil koste omtrent 110,000 Kr. Til Belysning af denne Sag maa det maaske være mig tilladt med den højtærede Formands Samtykke at oplæse nogle Bemærkninger af den Erklæring, som Nationalmuseets Direktør har afgivet i denne Sag. Han siger:

„Trods den betydelige Overlast, Klosterbygningerne i Aarhundredernes Løb har lidt, staaer heldigvis endnu adskilligt tilbage udover selve de gamle Mure. Først og fremmest har den til Klosterets Sydføj stødende ejendommelige Portbygning en virkelig arkitektonisk Værdi og vil i alt Fald for store Deles Vedkommende kunne genvinde sin oprindelige Skønhed. Men ogsaa de andre Fløje rummer flere interessante Enkeltheder, og hvad Helheden angaar, bør det fremhæves, at Sct. Knud er den eneste af Danmarks Domkirker, der i større Udstrækning har bevaret det til den knyttede Klosteranlæg, der i det hele og store vil kunne genskabes, da selve det gamle Murværk absolut ikke synes at have taget Skade ved Branden. Men“ siger han videre, „først og sidst bør det fremhæves, at man, ved at erhverve Klosterbygningerne, hindrer, at der paa dette centraltbeliggende Sted rejses en Række store Nybygninger, der i allerhøjeste Grad vil skade den gamle Kirke, der nu behersker Pladsen, og helt ødelægge det smukke Bybillede.“ Nationalmuseets Direktør anbefaler derfor varmt, at Staten træder til for at faa restaureret dette gamle Kloster. Men det haster med denne Sag, idet Ejeren efter Branden bestemte sig til at genopføre Bygningen og indrette den til samme Brug som tidligere, nemlig til Værksteder, Pakhuse o. s. v., for saa vidt det offentlige ikke vil tage Affære, medens han i sidstnævnte Tilfælde er villig til at sælge Bygningen. Kommunen har derfor været nødsaget til siden Branden at erstatte ham